

TED speak van Sadhguru.

Vrij en beknopt vertaald.

En zo ging ik eens kijken aan de ingang van een tempel, ik wilde zien hoe mensen zich gedroegen nadat ze God hadden ontmoet, een gesprek hadden met God, hoe mensen zouden zijn. Dus ik stond daar nauwkeurig elk gezicht te observeren en over het algemeen hoorde ik geroddel, soms loopt je schoeisel in Indiase tempels weg aan iemand anders zijn voeten, dan zag ik mensen die de schepping vervloekten en de schepper! Steeds stelde ik wel vast dat mensen die restaurants uitlopen meer vreugdevolle gezichten hebben dan mensen die tempels uitlopen. Goddelijk versus voeding, voeding lijkt te winnen! Hiermee kon ik niet in het reine komen en dus werd ik langzaam aan sceptischer over sociale structuren en iedereen rond me, politieke systemen, religieuze overtuigingen en zelfs wetenschappelijke theorieën omdat geen van hen klopte met mijn levenservaring.

Op een bepaalde dag ging ik op een heuvel en zat daar op een rots, tot op dat moment in mijn leven dacht ik: 'dit ben ik, en dat is iets anders of iemand anders. Maar voor het eerst wist ik niet wie ik was en wat ik niet was. Plotseling was wat ik was overal, de rots waarop ik zat, de lucht die ik inademde, de hele atmosfeer die me omringde, ik was net uitgebreid tot alles, dat klinkt als absolute waanzin. Dit dacht ik duurde 10 tot 15 minuten, maar toen ik terug tot normaal bewustzijn kwam bleek ik daar ongeveer 4,5 uur te hebben gezeten. Volledig bewust, ogen open, maar in mijn ervaring was de tijd net omgekeerd. Voor de eerste keer in mijn volwassen leven stroomden de tranen.

Ik was eerder reeds vredevol en gelukkig, dat was niet het probleem. Maar hier was ik helemaal doordrongen door verschillende soorten gelukzaligheid, elke cel in mijn lichaam barstte van extase, toen ik mijn hoofd schudde en probeerde een logische verklaring te krijgen voor wat me overkwam, het enige dat mijn hele slimme geest kon bedenken was: 'misschien ben ik gewoon helemaal gek geworden!' Deze ervaring heeft zich echter herhaald, en het verdiept zichzelf, wat voor mij momenten zijn blijken uren! Denk ik dat een minuut is verstreken blijkt het een dag.

Zo realiseerde ik me dat wat ik dacht 'ik' te zijn dit helemaal niet was, enkel een opeenhoping van wat ik aan voeding tot me nam, dit kon 'mij' worden maar nooit 'mij' zijn. Dit is gewoon een enorme hoop indrukken die niet 'mij' waren maar gewoon 'de mijne'. Tussen dit lichaam en deze geest ontstond er afstand, tussen 'mij' en mijn geest. Hierdoor kwam een zekere ervaring in mij dat de vergelijking van tijd en ruimte plotseling niet meer van toepassing was op mij. Hier raakten verleden, heden en toekomst door elkaar, het was een majestueuze chaos maar volkomen mooi, dus mijn sceptische geest kon hier niet in komen, te fantastisch om te vertellen, maar waar ik toe kwam: dat het bestaan niet op de mens gericht is, alle menselijke ervaringen zijn zelf gemaakt.

De meeste mensen geloven dat hun ervaring wordt gevormd door de situaties waarin ze bestaan, maar alle menselijke ervaringen zijn 100% zelf gecreëerd

van binnenuit, ik denk dat tegenwoordig veel wetenschappers hiermee beginnen in te stemmen. Als de zetel van je levenservaring binnenin je is, welke ervaring zou je dan willen hebben? ik weet zeker dat voor jou het de hoogst aangename is, tegenover je buurman is dit minder zeker, maar voor jezelf beslist de hoogst aangename.

Toen ik me realiseerde dat de basis van mijn ervaringen in mij die ik verschoof van staren naar dingen naar zitten met gesloten ogen, was dit een dimensionale verschuiving in mijn leven. Ik raakte zo gefascineerd door dit menselijk mechanisme dat ik mijn ogen nog uitsluitend gesloten wilde houden om dit te beleven,. Wat ik me realiseerde was dat als ik een stuk brood nam en in dit systeem stopte dit stuk brood na enkele uren mijn lichaam wordt. En ik begin dit te ervaren als mezelf.

Aangezien ik me steeds meer bewust werd zag ik de bron van creatie zelf, de maker van dit lichaam, de fabrikant van dit lichaam is binnen in mij! En ik kon zien dat ik mijn hersenen volledig binnen 24 uur kon herschikken, voorbij sociale opvoeding, zelfs genetische eigenschappen in mij, ik kon zien dat ik het gewoon binnen 24 uur kon wijzigen.

Bij een sportwedstrijd kwetste ik mijn linker enkel met enorme pijn tot gevolg, het kwam bij me op, als de maker van dit lichaam binnen in mij is, waarom is dit dan zo dat ik dit niet kan herstellen? Als dit zo was moest ik het zelf kunnen herstellen, zo niet zat ik totaal op het verkeerde spoor. Ik bleef met gesloten ogen een uur zitten en mijn gebroken been was perfect in orde.

Het essentiële van dit weten is: er is zo'n hoog niveau van intelligentie en competentie in elke millimeter van het lichaam, elk punt van het lichaam, niet alleen in het denkproces, dit is volledig onbenut door de mens. In onze samenleving zijn er manieren om dit te doen en terwijl ik dit proces inging, wat ik zag was: wat is het dat bepaald wat 'mij' is en wat niet, waartoe ik in staat ben en waartoe niet. Als ik van een stuk brood 'mezelf' kan maken, als ik naar mijn lichaam kijk is het enkel een stukje van de planeet dat ik heb geleend, maar waarom is dit apart en dat apart? Toen ik ontdekte dat het enkel de grenzen van gewaarzijn zijn die bepalen wat 'mij' en 'niet-mij' is. De grenzen van gewaarzijn kunnen worden uitgestrekt of kleiner worden gemaakt dan ze nu zijn. Je kan hier zitten en niets voelen van wat hier op dit moment gebeurd of je kan je grenzen van gewaarzijn uitrekken tot een volledige hal.

Als je dit doet kan je zelfs iedereen binnen deze omgeving zien als jezelf. Je kan het nog verder uitrekken en de volledige kosmische ruimte ervaren als van je eigen lichaam. Dit gevoel van betrokkenheid doet je realiseren dat: om liefhebbend te zijn is niet iemands leer, om meedogend te zijn is niet een idee, om empathisch te zijn is geen esoterisch principe nodig. Als men alleen maar zijn bewustzijn niet volstopt met beperkende identificaties, met dingen die men niet is. Als je jezelf nergens mee identificeert dat je in de loop der tijd accumuleerde, inclusief je lichaam en geest.

Voor elke menselijke geest is dit mogelijk: als het gaat om externe situaties is

elk tot iets anders in staat. Als het gaat om innerlijke situaties heeft elk dezelfde mogelijkheden, geen mens is beter begiftigd dan de ander als het gaat om het innerlijke zijn. Als deze inclusiviteit het menselijke leven binnendringt, als je ergens kan zitten en mensen om je heen als jezelf ervaren, dan hoef ik je niet te leren hoe 'goed' te zijn, ik denk niet dat ik je moet leren te lachen, ik denk niet dat ik je moet leren voor iemand te zorgen, Zorgen voor jezelf is heel natuurlijk, dit is ingebakken in de aard van het bestaan.

Deze inclusiviteit moet zeker de mensheid aanspreken dus dit werd mijn leven en mijn werk en mijn streven mensen te ontwikkelen zodat anderen deze inclusiviteit kunnen ervaren. Als mensen deze inclusiviteit kunnen ervaren, in het bijzonder de leidende mensen die de macht zullen hebben en verschillende aspecten van verantwoordelijkheid in de wereld zouden we beslist oplossingen kunnen vinden voor de problemen in de wereld. Dit is heel belangrijk, voor de eerste keer zijn we in staat elke mens aan te spreken en elk probleem op deze planeet. Van voeding, gezondheidseducatie, ecologie en noem maar op! Wij kunnen het allemaal aanpakken omdat we de nodige middelen en technologie hebben. Maar gaan we dit nu ook doen? Het hangt eenvoudig gewoon af hoe inclusief onze levenservaring is.

Als je hier staat en wij ervaren deze planeet als jezelf dan hoef ik je niet te vertellen dat je voor ieder mens moet zorgen. Elk menselijk wezens zou hiertoe zijn best doen. Indien we deze inclusiviteit niet hebben, wat we niet kunnen doen hoeven we niet eens te proberen, geen probleem, maar als je niet doet wat je kan doen zijn we een ramp, mijn hoop en mijn werk is alleen maar om te zien dat wij als generatie mensen niet zo'n soort ramp worden, dat wat we kunnen doen we zeker zullen doen. Wat we nu kunnen doen, vergeleken met wat we 100 jaar geleden konden doen, zo ongelooflijk anders. Wat we nog missen is een all-inclusief bewustzijn, een al-inclusieve levensbeleving. Als we dit maar tot stand brengen in het leiderschap in de mensen, alleen dan gaan we op zoek naar oplossingen die relevant zijn voor iedereen. Anders gaan we voor het overige aan de slag met creëren van meer en meer problemen.

Bekijk de video: <https://www.youtube.com/watch?v=2rETWfA3Sq8>

Deze video is Engelstalig, kan ook met een Nederlandse ondertiteling erop:

- terwijl het filmpje loopt zie je rechtsonder vijf icoontjes, druk op het linkse witte rechthoekje (ondertiteling) je ziet nu dat er Engelstalige ondertiteling is.
- dan druk op het tweede tandwielicoontje, je ziet een venster met vijf opties, druk op de vierde optie op 'Engels - automatisch gegenereerd', er komt een nieuw venster met vier opties, het onderste is 'automatisch vertalen' hierop klikken en bij de talen scroll je naar 'Nederlands', hierop klikken en klaar.

Dit werkt bij alle youtube video's met dit vertaal-icoontje.

Luc T.